

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Благоевград, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20221210101292 по описа за 2022 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от Д. И. Ч., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б.....против Д.....,Д....., представлявана от директора И.....

С исковата молба са предявени обективно съединени искове, с които се иска:

- да се обявят на основание чл.74, ал. 1 от КТ за недействителни спрямо работодателя Д..... представлявана от директора И. Й. Х. клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор №.....година в размер на една година, както и клаузата от същото допълнително споразумение, с която определено влизането в сила на измененията да бъдат със задна дата — считано от 01.01.2021 година,

- да се обяви на основание чл. 74, ал. 1 от КТ за недействителна спрямо работодателя ДЕТСКА ГРАДИНА № представлявана от директора И... Й... Х...клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор №.....с която е определен срок на Трудов договор №.....година в размер на една година.

- да се признае уволнението за незаконно и се отмени Заповед № 276 от 22.03.2022 година на Директора на Д.....

- да се възстанови ищцата на предишната работа, която заемала преди уволнението - „У.в Д.....

- да се осъди работодателя ДЕТСКА ГРАДИНА..... №представлявана от директо..ра И. Й... Х....да изплати на ищцата обезщетение за шест месеца, считано от датата на прекратяване на трудовото правоотношение — 02.04.2022 година до 02.10.2022 година, поради оставането ѝ без работа, в размер на 7 560.00 - седем хиляди петстотин и шестдесет лева, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на цялата сума.

Претендират се сторените по делото разноски.

С протоколно определение от 02.11.2022г. на основание чл. 214 от КТ е допуснато изменение на предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. с чл. 225 от КТ като същия се счита предявен за сумата от 7816, 92 лв.

Твърди се в исковата молба, че ищцата започнала работа при ответника на 01.09.2020 година по трудово правоотношение, възникнало на основание сключен Трудов договор №.....на длъжност „У.....”. Тази длъжност изпълнявала до датата на прекратяване на трудовото правоотношение. Сочи се, че трудовия договор бил сключен на основание чл.67, ал. 1, т. 1 от КТ вр. с чл. 70, ал. 1 от КТ, а именно: трудов договор със срок за изпитване от шест месеца уговорен в полза на работодателя. Основно задълженията по длъжността се състояли в провеждане на занимания с децата посещаващи детската градина.

Твърди се с исковата молба, че с Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, считано от 01.01.2021 година срока на договора бил удължен до 01.04.2022 година. С Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, считано от 01.04.2021 година срока на договора бил изменен и определен на една година - до 01.04.2022 година. На 23.02.2022 година на ищцата била връчена Заповед № 276 от 22.03.2022 година, с която трудовото правоотношение било прекратено на основание чл.325, ал. 1 т. 3 от КТ поради изтичане на уговорения срок.

Поддържа се от ищцата, че посочената заповед е незаконна поради следното:

Сочи се, че съгласно чл.71, ал.2 от КТ трудовият договор със срок за изпитване се смята за окончателно сключен, ако не бъде прекратен до изтичане на срока за изпитване, а срока за изпитване по горепосочения Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година е определен на шест месеца и е изтекъл на 28.02.2021 година, като същия не е бил прекратен преди тази дата. В тази връзка се поддържа, че на основание чл. 71, ал. 2 от КТ, Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година се счита за окончателно сключен.

Сочи се още, че съгласно чл.69, ал.1 от КТ трудовият договор, сключен за определен срок, се превръща в договор за неопределено време, ако работникът или служителът продължи да работи след изтичане на уговорения срок 5 или повече работни дни без писмено възражение от страна на работодателя и длъжността е свободна. Твърди се, че от съдържанието на представените към исковата молба два броя допълнителни споразумения /Допълнително споразумение към трудов договор № 30 от 01.04.2021 година и Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година/ се установява, че същите са сключени едва на 01.04.2021 година, т.е. един месец след изтичане на срока за изпитване. Следователно и на основание разпоредбата на чл.69, ал.1 от КТ сключения за определен срок Трудов договор № година се е превърнал в договор за неопределено време. В тази връзка се поддържа, че прекратяването на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година на основание чл.325, ал.1 т. 3 от КТ поради изтичане на уговорения срок е незаконосъобразно.

Твърди се, че определени клаузи от Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година и от Допълнително споразумение към трудов договор №.....одина са недействителни на основание чл.74, ал. 1 от КТ поради противоречие със закона или заобикаляне на закона.

Сочи се, че от съдържанието на първото Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година се установява, че срока на договора се удължава, считано от 01.01.2021 година до 01.04.2022 година. От това следва, че срока на договора съгласно това допълнително споразумение се удължава с една година и три месеца. От съдържанието на същото допълнително споразумение обаче се установява, че то е сключено на 01.04.2021 година, т.е. посоченото изменение на срока на договора влиза в сила със задна дата, считано от 01.01.2021 година. Твърди се, че това е недопустимо и представлява противоречие или най - малко цели заобикаляне на закона, а именно заобикаляне на забраната предвидена в разпоредбата на чл.68, ал.4 от КТ за сключване на трудов договор за най - малко една година. Следователно срока на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година съгласно първото Допълнително споразумение към трудов договор № година се удължава не с една година и три месеца, а с една година.

Сочи се още, че същевременно с това с второто Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година също се изменя срока на Трудов договор №..... като същия определен на една година - считано от 01.04.2021 година до 01.04.2022 година. От

това следва, че независимо от обстоятелството, че срока на договора е бил удължен с една година до 01.04.2022 година с първото Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с второто Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година отново се удължава срока на договора с една година до същата дата - 01.04.2022 година.

Посочва се в исковата молба, че съгласно чл.68, ал.2 от КТ срочен трудов договор по чл.68, ал.1, т.1 от КТ се сключва само при наличието на определени обстоятелства, а именно за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, както и с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия, каквито в настоящия случай не са налице. По смисъла на разпоредбата на чл.68, ал.4 от КТ работодателят е значително ограничен по отношение възможностите му за сключване на срочни трудови договори, като в същата е предвидена изрична забрана за сключване на трудови договори за срок от една година и по - малко без изрично искане на работника или служителя, както и забрана за повторно сключване на договор за срок от една година. Съгласно чл.68, ал.5 от КТ трудов договор по чл.68, ал.1, т.1 от КТ сключен в нарушение на чл.68, ал.3 и ал.4 от КТ се смята за сключен за неопределено време.

Поддържа се, че клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година се явява недействителна на основание чл. 74, ал. 1 от КТ вр. с чл.68, ал.1, т.1 от КТ вр. с чл.68, ал. 3 и ал.4 от КТ. Освен това клаузата от същото допълнително споразумение, с което определено влизането в сила на измененията със задна дата — считано от 01.01.2021 година също се явява недействителна на основание чл.74, ал. 1 от КТ вр. с чл.68, ал. 1, т.1 от КТ вр. с чл.68, ал. 3 и ал.4 от КТ. От съдържанието на Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година се установява, че то също касае изменение на срока на горепосочения Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година, като същия е определен отново на една година. Поддържа се, че предвид това, както и предвид изложените по - горе съображения за недействителност, клаузата в Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година се явява недействителна на основание чл.74, ал.1 от КТ вр. с чл.68, ал.1, т.1 от КТ вр. с чл.68, ал. 3 и ал.4 от КТ.

Следователно, и на основание разпоредбата на чл.68, ал.5 от КТ Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година се смята за сключен за неопределено време, поради което прекратяването му на основание чл.325, ал. 1 т. 3 от КТ поради изтичане на уговорения срок е незаконосъобразно.

Твърди се от ищцата, че в резултат на незаконното уволнение търпи имуществени вреди, изразяващи се в невъзможността да получава доходи по трудово правоотношение, поради оставането ѝ без работа. Брутното трудово възнаграждение, което получила през месеца предхождащ прекратяването на трудовото правоотношение - месец март 2022 година било в размер на 1 260.00 лв. Предвид това ответника дължи заплащането на обезщетение в размер на 7 560.00 лева, представляващи сумата от шест месечни брутни трудови възнаграждения, вземайки предвид това получено през месец март 2022 година.

С разпореждане № 1709/23.06.2022 г. съдията-докладчик след като е извършил проверка за редовност на исковата молба и допустимост на предявените с нея искове, на основание чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответната страна е връчено на 29.06.2022 г. на Ирина Миланова - служител.

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението на 28.07.2022 г. е депозиран писмен отговор по заявената искова молба от ответника. С отговора се поддържа твърдение за недопустимост на исковете за обявяване за недействителни клаузи от допълнителни споразумения. По същество се изразява становище

за неоснователност на всички предявени иски, като се иска отхвърлянето им.

Не се оспорва твърдението на ищцата, че е бил в трудови правоотношения с ответника, както и че с процесната заповед е прекратено трудовото правоотношение. Сочи се, че ищцата е била в трудово-правни отношения с Детска градина №3 „Детелини“ гр.Благоевград, като е изпълнявала длъжността „Учител“, поради което предявените иски с правно основание чл.344 от КТ, чл.225 от КТ са допустими, предвид наличието на процесуални предпоставки по отношение на ищцата, които я легитимират като надлежна страна в настоящия трудов спор.

Оспорва изцяло предявените иски, по основание и размер, поради следните съображения:

Поддържа се, че в обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърдения, които не отговарят на действителната фактическа обстановка, както и на обективната истина. Голяма част от същите са неверни и повтарящи се, като са изведени като искания в петитумната част на исковата молба.

Сочи се, че основно е анализирано Допълнително споразумение №50 от 01.04.2021 г. към основния трудов договор, като изложените твърдения в исковата молба са абсолютно неверни. Допълнително споразумение № 45/23.02.2021 г., което също е неразделна част от трудовия договор въобще не е представено и обсъждано.

Сочи се, че действително ищцата Д. И. Ч. по силата на Трудов договор № 5/01.09.2020 г. работеше в Детска градина №.....Трудовият договор бил сключен на основание чл.67, ал.1 от КТ във вр. с чл. 70, ал.1 от КТ със срок на изпитване 6 месеца в полза на работодателя. С Допълнително споразумение № 45/23.02.2021 г., срокът на изпитване бил удължен до 31.03.2021 г. Удължаването на срока на изпитване се наложило, тъй като през 6 - месечният период във връзка със Заповед на Министъра на здравеопазването за въвеждане на временни противоепидемични мерки за ограничаване разпространението на Covid -19 и Заповед на Кмета на община Б..... за времето от 30.11.2020 г. до 22.12.2020 г. бил обявен временен престой и детските градини били затворени. Сочи още, че по време на изпитателния срок, ищцата е ползвала общо 16 дни платен и неплатен отпуск, както следва:

- от 28.12.2020 г. до 31.12.2020 г. - 4 дни платен отпуск,
- от 04.03.2021 г. до 09.03.2021 г. - 4 дни неплатен отпуск,
- от 22.03.2021 г. до 31.03.2021 г. - 8 дни платен отпуск,

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.4 от КТ „В срока за изпитването не се включва времето, през което работникът или служителът е бил в законоустановен отпуск или по други уважителни причини не е изпълнявал работата, за която е сключен договорът“. Ето защо категорично възразява на твърдението в исковата молба, че 6 - месечният изпитателен срок е изтекъл на 28.02.2021 г. и Трудов договор №5/01.09.2020 г. се е превърнал в окончателен.

На следващо място се твърди, че по време на изпитателния срок при извършен текущ контрол, за който е съставен Протокол № 5/03.11.2020 г., както от ежедневните наблюдения и от мнението на учителя наставник в групата, в работата на ищцата Д. Ч. имало пропуски, изразяващи се в липса на диференциация на задачите за самостоятелна работа на децата, използване на малък демонстрационен материал, липса на игрови и интерактивни методи, сухо и дидактично поднесено образователно съдържание, ниска степен на организиране, провеждане и управление на времето, пространството и дейностите за ангажиране на децата и изпълнение на поставените цели, ниска степен на удовлетвореност на децата. Въпреки дадените препоръки, подобрение в работата на ищцата не се забелязало и стояла възможността да се прекрати трудовия договор по време на изпитателния срок. Поддържа се, че след проведен разговор и подадено от ищцата Заявление с вх.№170/31.03.21 г., в което тя моли да ѝ се даде възможност да покаже качествата си на учител, двете страни се споразумели да се измени трудовото правоотношение на основание чл. 119 от КТ като същото се счита за сключено за срок от една година, считано от 01.04.2021 г. до 01.04.2022 г., поради което било сключено Допълнително споразумение №47/01.04.2021 г. Поддържа се

от ответника, че с Допълнително споразумение № 50/01.04.2021 г., на основание чл. 118, т. 3 от КТ се променя допълнителното възнаграждение на ищцата, „за водене на задължителна документация и за консултация на родители”, като в б.”г” на т.6 е отбелязано, че промяната е в класното ръководство. Увеличението на възнаграждението е със задна дата, считано от 01.01.2021 г. Сочи се, че със същото не се изменя срока на договора, каквито неверни твърдения са изложени в исковата молба.

Твърди се от ответника, че в съдържанието на Допълнително споразумение № 50/01.04.2021 г. няма нито една клауза, касаеща срока на договора, а само такива с които се увеличава трудовото възнаграждение на ищцата със задна дата, считано от 01.01.2021 г.

Поддържа се, че Допълнително споразумение №47/01.04.2021 г. е сключено въз основа на подадено писмено заявление от ищцата, в рамките на изпитателния срок и на основание чл.119 от КТ във вр. с чл.68, ал. 1 от КТ се променя срока на договора, като трудовия договор за 1 година, считано от 01.04.2021 г. до 01.04.2022 г.

Твърди се в отговора, че предявеният иск по чл.344, ал.1, с който се иска от съда да признае уволнението за незаконно и да отмени Заповед № 276/23.02.2021 г. на Директора на Детска градина №..... е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение. В тази връзка неоснователни се явяват и акцесорните искове за възстановяване на ищцата на предишната работа, която е заемала преди уволнението в Д.....както е и неоснователен иска да бъде осъден работодателя Детска градина №.....дно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателно изплащане на сумата. Заповед № 276/23.03.2022 г., с която на ищцата е прекратено трудовото правоотношение, считано от 01.04.2022 г. поради изтичане на уговорения срок е правилна и законосъобразна. Твърди се, че е издадена от компетентен за това орган, в предвидената от закона форма, мотивирана е и е посочена правната норма въз основа, на която се издава. Преди издаването ѝ е съобразена и цялата педагогическа работа на ищцата, която е отразена в протоколи за текущи и тематични проверки.

В съдебно заседание ищцата, редовно призована не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител адв. К.... който поддържа предявените искове, изразява становище за основателност и доказаност на същите, претендират се сторените по делото разноски с представен списък по чл. 80 от ГПК. Подробни съображения се излагат в писмена защита.

В съдебно заседание ответната страна, редовно призована не изпраща представител и не взема становище по същество.

В хода на съдебното дирене са събрани писмени доказателства.

След като обсъди събраните доказателства в тяхната съвкупност и във връзка с твърденията на ищеца и възраженията на ответника, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, а и се установява от представения и приет трудов договор № 5 от 01.09.2020 година, че между страните е възникнало трудово правоотношение, считано от 01.09.2020г., като сключеният трудов договор е на основание чл.67, ал. 1, т. 1 от КТ вр. с чл. 70, ал. 1 от КТ. Ищцата е заемала по силата на посочения трудов договор длъжността... „У”. Тази длъжност изпълнявала до датата на прекратяване на трудовото правоотношение. В трудовия договор е посочено, че срокът за изпитване е 6 месеца в полза на работодателя, както и в т. 1 е посочено „за определено време със срок за изпитване в полза на работодателя“. Уговореното основно месечно трудово възнаграждение е в размер на 1085, 00 лв.

Видно от Допълнително споразумение към трудов договор № 45/23.02.2021 г., сключено между страните е, че със същото на основание чл. 119 от КТ, чл. 259, ал. 1 от ЗПУО и Заповед на Директора № 212/23.02.2021г. е изменен сключения трудов договор, считано от 01.03.2021г. , като в т. 3 е посочено определено време до 31.03.2021г., а в т. 6 г е посочено, че промяната е в удължаване срока на изпитване. Видно от Заповед № 212/23.02.2021г. със същата работодателят е изменил срока на изпитване на Д. Ч. до 31.03.2021г., поради това, че

същият е бил прекъснат със Заповед на Министъра на образованието и Кмета на Община Б..... за периода от 30.11.2020г. до 22.12.2020г.-обявен престой и затваряне на детски градини и през този период служителът не е изпълнявал работата, за която е сключен договора.

Видно от представените и приети по делото заявления и заповеди на работодателя по време на изпитателният срок ищцата е ползвала общо 16 дни платен и неплатен отпуск, както следва: от 28.12.2020 г. до 31.12.2020 г. - 4 дни платен отпуск, от 04.03.2021 г. до 09.03.2021 г. – 4 дни неплатен отпуск, от 22.03.2021 г. до 31.03.2021 г. – 8 дни платен отпуск.

Със заявление вх. № 170/31.03.2021г. до директора на ДГ №..... ищцата е заявила желанието си срокът на трудовия й договор да бъде удължен с още една година, считано от 01.04.2021г., поради обективна невъзможност да покаже своите професионални качества и възможности. На същото е отразено „да“.

Видно от Допълнително споразумение № 47/01.04.2021 г. е, че със същото на основание чл. 119 КТ, чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ, Заявление вх. № 170/31.03.2021г. и Заповед на Директора № 298/01.04.2021г. е променен договора в срочен, считано от 01.04.2021г., като трудовия договор е за 1 година, считано от 01.04.2021 г. до 01.04.2022 г. Уговорено е и основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1260, 00 лв.

Видно от Допълнително споразумение № 50/01.04.2021 г., на основание чл. 118, т. 3 от КТ е посочено, че изменението е считано от 01.01.2021г., като по договора за определено време до 01.04.2022г. уговорения нов размер на основното трудово възнаграждение в размер на 1260, 00 лв. е считано от 01.01.2021г., като в б.”г” на т.6 е отбелязано, че промяната е в класното ръководство.

Видно от приетата по делото, приложена в личното трудово досие на ищцата, Заповед № 276 от 23.03.2022 година е прекратено трудовото правоотношение на ищцата на основание чл.325, ал. 1, т. 3 от КТ- поради изтичане на уговорения срок, считано от 02.04.2022г. Заповедта е връчена на ищцата на 23.03.2022г.

Видно от Удостоверение за доход на Д. Ч. № 85/27.07.2022г., че полученото брутно трудово възнаграждение от ищцата за месец 03.2022г. е в размер на 1302, 82 лв.

От представените и приети по делото като писмени доказателства-копие от трудова книжка на ищцата и служебна бележка изх. № 60-08-01-13872/02.06.2022г. на Агенция по заетостта е видно, че след отразения запис от ответника за прекратяване на трудовия договор и прослужено време липсват други отбелязвания за сключен трудов договор, като ищцата е регистрирана като безработна.

При възприетите за установени данни, съдът намери следното от правна страна:

Предявеният иск е конститутивен за отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение между страните и признаването му за незаконно - с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, съединен с искове за възстановяване на предишната работа – чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ и за заплащане на обезщетение за оставането без работа поради незаконното уволнение - с правно основание чл.344, ал.1, т.3 вр. чл.225, ал.1 от КТ, както и установителни искове с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 КТ за обявяване на недействителни на клаузата на Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година, както и клаузата от същото допълнително споразумение, с която определено влизането в сила на измененията да бъдат със задна дата — считано от 01.01.2021 година, на клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020година в размер на една година.

Исковите са допустими, предявени от лицето, комуто принадлежи правото срещу оспорващия работодател, при спазване на изискванията за надлежно упражняване правото на иск и липсата на процесуални пречки за неговото разглеждане.

По установителния иск с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 КТ относно искането да бъде обявена за недействителна спрямо работодателя ДЕТСКА ГРАДИНА №, представлявана от директора И. Й. Х. клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година.

Ищцата носи тежестта да докаже твърдяната недействителност на клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, че със същото е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година, че същата противоречи на закона и го заобикаля.

Няма спор между страните и се установи от приетите по делото писмени доказателства, че ищцата по силата на сключен трудов договор № 5 от 01.09.2020 година, считано от 01.09.2020г., е работила при ответния работодател на длъжността „учител“. Според настоящият съдебен състав сключеният трудов договор е такъв за неопределено време с включена клауза за срок за изпитване 6 месеца, като изрично е посочено, че същия е в полза на работодателя. Същото се извежда от посоченото в самия договор основание на чл.67, ал. 1, т. 1 от КТ вр. с чл. 70, ал. 1 от КТ. Действително в трудовия договор в т. 1 е посочено „за определено време със срок за изпитване в полза на работодателя“, но съдът намира, че в случая определено време касае срока за изпитване, а не че самият трудов договор е срочен, доколкото няма и посочен срок на договора.

Договорът със срок за изпитване може да се сключи в рамките на срочен или безсрочен трудов договор. Необходимо е уговорката за това да се съдържа в него. И в двата случая обаче той може да се сключи само при постъпването на работа и за срок не по-дълъг от 6 месеца - чл. 70, ал. 1 КТ. Целта на допълнителната клауза за срок за изпитване е да се провери годността на работника или служителя да изпълнява работата по трудовото правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 71 от КТ „До изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие“, съобразно ал. 2 на същата разпоредба „Трудовият договор се смята за окончателно сключен, ако не бъде прекратен по предходната алинея до изтичане на срока за изпитване“.

В настоящият случай не се установи трудовият договор да е прекратен на основание чл. 71 от КТ в срока за изпитване, като посоченото не се и твърди от страните. Предвид изложеното на основание чл. 71, ал. 2 от КТ същият е окончателно сключен във вида, в който е, а именно в случая за неопределено време. Предвид изложеното съдът намира за неотнормено и без значение дали срокът за изпитване е удължаван с ползван платен отпуск, с временния престой, поради наложени временни противоепидемични мерки и съответно ДС № 45/23.02.2021г.

С атакуваното Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, считано от 01.04.2021г., т.е. след изтичане на уговорения срок за изпитване, трудовият договор на основание чл. 119 от КТ вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ е променен от безсрочен в срочен трудов договор за срок от 1 година от 01.04.2021г. до 01.04.2022г.

Преминаването от безсрочен договор към срочен договор по чл. 68 от КТ по волята на страните е допустимо. В случая страните са подписали допълнителното споразумение, поради което съдът намира, че същите са се съгласили с посоченото изменение, в тази насока е прието и заявление вх. № 170/31.03.2021г., подадено от ищцата.

Словесната част на споразумението на страните дава възможност срочният им договор да се квалифицира по чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ - за определен срок.

Трудовият договор е сключен при действието на измененията на чл. 68 КТ, при които с разпоредбите на ал. 3-5 са създадени ограничения за сключване на срочни трудови договори за определен срок по чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ. Условието, при които може да се уговаря определен срок са изрично регламентирани в разпоредбите на чл. 68 КТ, и страните са длъжни да се съобразяват с тях. В случая не е налице хипотеза по чл. 68, ал. 3 от КТ, тъй като не се касае за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни дейности, нито с

новопостъпил служител в обявено в несъстоятелност или в ликвидация предприятие. Работата в ОДЗ е постоянна, обособяването ѝ в учебни години сочи на цикличност в непрекъснатия педагогичен процес, но не и на завършване на определена работа, тъй като тя - работата с деца, продължава и извън определения за учебна година период и преминава в следващата учебна година. За работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, трудов договор за определен срок може да се сключи само по изключение - чл. 68, ал. 4 КТ, като в § 1, т. 8 ДР на КТ е регламентирано, че "изключение" по смисъла на чл. 68, ал. 4 е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му. При наличието на такива обективни причини е допустимо сключването на трудов договор за срок най-малко от 1 г.- изр. 1 на чл. 68, ал. 4 от КТ, или за по- кратък срок от 1 г., като в хипотезата на по-краткия срок само по писмено искане на работника или служителя- изр. 2 на чл. 68, ал. 4 КТ. В случая в допълнителното споразумение не са посочени конкретни факти за причини, представляващи "изключение" по смисъла на чл. 68, ал. 3 КТ и по делото не са представени доказателства за съществуването им към момента на сключването му, поради което следва, че не е налице условието "по изключение", визирано в посочената разпоредба.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че клаузата на Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година за срока на трудовото правоотношение -1 година е в нарушение на закона, тъй като няма основания за срочността. Предвид че изпълняваната от ищцата длъжност „учител" безспорно е съществувала преди сключване на трудовия договор и е продължила да съществува и след изтичане на срока му, същата няма характер на временна, сезонна или краткотрайна по смисъла на чл. 68, ал. 3 от КТ, а се касае за работа с постоянен характер. В допълнителното споразумение към трудовия договор не са посочени конкретни причини, обуславящи срочността, съгласно чл. 68, ал. 4 от КТ във връзка с § 1, т. 8 от ДР на КТ и не са представени доказателства за наличието на такива причини. /в тази насока решение № 176 от 15.03.2010 г. по гр. д. № 3022/2008 г. на ВКС, III г. о, Решение № 66 от 27.04.2016 г. на ВКС по гр. д. № 4329/2015 г., III г. о. , Решение № 164 от 18.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4656/2008 г., I г. о., Решение № 61/16.06.2020 г. на ВКС по гр. д. № 3437/2019 г., III г. о. и др./. В решение № 104 от 23.02.2010 г. по гр. д. № 453/2009 г. на ВКС, III г. о. е прието, че посочените разпоредби са императивни, поради което следва да се приеме за задължително изискването на § 1, т. 8 от ДР на КТ обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор.

Предвид изложеното съдът намира, че искът е основателен и клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година е недействителна. По силата на разпоредбата на чл. 68, ал. 5 от КТ недействителната клауза се замества с такава за неопределено време.

По установителния иск с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 КТ относно искането да се обявят за недействителни спрямо работодателя ДЕТСКА ГРАДИНА №адрес град Б....., представлявана от директора И... Й... Х... клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година, както и клаузата от същото допълнително споразумение, с която определено влизането в сила на измененията да бъдат със задна дата — считано от 01.01.2021 година.

Съдът намира, че с Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година не е променян договора в насока неговата срочност, нито тази срочност е уговорена да е със задна дата. В тази връзка намира, че неправилно ищцата приема и твърди, че с това допълнително споразумение отново е променен срока на договора и то със задна дата. Установи се по делото, че срокът на договора е променен с Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, обсъдено по-горе. Видно е, че атакуваното

Допълнително споразумение е с номер, следващ този на ДС № 47, с което е променен срока на договора, а именно същото е с номер 50, поради което съдът намира, че е последващо. След като е последващо това споразумение, то в него логично вече е отразена промяната, сторена с ДС № Видно от самото ДС № 50 от 01.04.2021 година е, че същото е на основание чл. 118, т. 3 от КТ. Съгласно посочената разпоредба „Работодателят може едностранно да увеличава трудовото възнаграждение на работника или служителя.“. В случая страните с посоченото ДС № 50 са договорили, че променяната на трудовото възнаграждение на ищцата в насока неговото увеличение е със задна дата, считано от 01.01.2021 г. Предвид изложеното искът за обявяване на клаузи от това допълнително споразумение е неоснователен и следва да бъде отхвърлен, доколкото със същото не се извършва твърдяната от ищцата промяна.

По иска с правно основание чл. чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

Безспорно се установи по делото, че трудовото правоотношение на ищцата е прекратено със Заповед № 276 от 23.03.2022 година на основание чл.325, ал. 1, т. 3 от КТ- поради изтичане на уговорения срок, считано от 02.04.2022г. Заповедта е връчена на ищцата на 23.03.2022г.

Предвид приетото по иска с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 от КТ, че клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година е недействителна, т.е. че постигната между страните уговорка за срока на действие на процесния трудов договор е в нарушение на императивните разпоредбите на чл. 68, ал. 3 и 4 КТ, то следва да се приеме, че по силата на правилото на чл. 68, ал. 5 КТ срочният трудов договор, сключен между страните се е трансформирал в договор за неопределено време. Такъв договор не може да бъде прекратен на основание чл. 325, т. 3 КТ, което е основание, приложимо само при срочните договори.

Ето защо и уволнението на ищцата е незаконно, което прави предявеният иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ изцяло основателен.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ:

Тъй като заповедта, с която е прекратено трудовото правоотношение с ищеца се явява незаконна и като такава следва да бъде отменена, съдът намира, че следва да бъде уважен и вторият обективно съединен при условията на евентуалност иск - за възстановяване на заеманата преди уволнението от ищцата длъжност – „у....“ в ДЕТСКА ГРАДИНА № Всички предпоставки за уважаването му са налице – незаконност на извършеното уволнение, отмяна на заповедта и искане за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност.

По иска с правно основание с чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ вр. с чл. 225 от КТ:

Основателността на иска предпоставя наличието на няколко предпоставки – отмяна на уволнението като незаконно, оставането без работа като негова последица и пропуснатата полза за работника в размер на brutното му трудово възнаграждение за не повече от 6 месеца. Доказателствената тежест по този иск е на ищеца. В настоящия случай уволнението е признато за незаконно по гореизложените съображения. Ищцата е предявила иск за обезщетение за оставането ѝ без работа за период от 6 м след уволнението от 02.04.2022г. до 02.10.2022г. за сумата от 7816, 92 лв. съобразно допуснатото на основание чл. 214 от ГПК изменение на иска, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

Установи се от представените по делото доказателства, че brutното трудово възнаграждение, което е получила ищцата за последния пълен работен месец е в размер на 1302, 82 лв. Същевременно се установи, че ищцата е останала без работа в резултат на прекратяването за процесния период.

Налице е фактическият състав на вземането по чл. 225, ал. 1 КТ – ищцата е понесла вреди вследствие оставането си без работа в рамките на законоустановения шестмесечен срок, в размер на неполученото brutно трудово възнаграждение за същия период, в което именно се състоят подлежащите на репарирание пропуснати ползи.

Предвид изложеното искът е основателен в пълния му размер и следва да бъде уважен.

Следва да бъде присъдена и законната лихва върху сумата от 7816, 92 лв. от датата на подаване на исковата молба-01.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

С оглед изхода от спора и по аргумент на противното на чл.359 от КТ и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи да заплати дължимата държавна такса по исковете – по трите уважени неоченьяеми по чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 от КТ и по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ – в общ размер на 150,00 лева /по 50.00 лева за всеки иск- арг. чл.3 от ТДТССГПК/, а по оценяемия по чл. 344, ал. 1, т. 3 - 312, 68 лв. или общо сума в размер на 462, 68 лв., както и 5, 00 лв. в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горните суми.

От страна на ищцата е сторено искане за присъждане на разноски.

Видно от данните по делото същата е сторила разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600, 00 лв. В същото обаче не е отбелязано по всеки от исковете какво е уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение, поради което съдът намира, че същото е по равно за всеки от исковете. Ищцата е предявила 5 иска, един от които е отхвърлен. Предвид изложеното ответника следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 480, 00 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение съобразно уважените искове.

От страна на ответника също е сторено искане за присъждане на разноски в писмения отговор. Съобразно отхвърляне на единия иск по принцип такива се дължат, но по делото не са представени доказателства от ответника за сторени разноски.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 74, ал.4 вр. с ал. 1 КТ и чл. 344, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за недействителна на основание чл. 74, ал. 4 КТ клаузата в Допълнително споразумение към трудов договор № 47 от 01.04.2021 година между Д. И. Ч., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б..... и Детска градина №, представлявана от директора И....Й....Х... с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година, поради противоречие с чл.68, ал.3 и ал.4 от КТ.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Д. И. Ч., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б..... против Детска градина №, представлявана от директора И.Й.... Х....иск с правно основание чл. 74, ал. 4 вр. с ал. 1 от КТ, с който се иска да се обявят за недействителни спрямо работодателя ДЕТСКА ГРАДИНА №.....представлявана от директора И... Й.... Х.... клаузата от Допълнително споразумение към трудов договор № 50 от 01.04.2021 година, с която е определен срок на Трудов договор № 5 от 01.09.2020 година в размер на една година, както и клаузата от същото допълнително споразумение, с която определено влизането в сила на измененията да бъдат със задна дата — считано от 01.01.2021 година.

ПРИЗНАВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ УВОЛНЕНИЕТО ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ Заповед № 276 от 23.03.2022 година на Директор на ДЕТСКА ГРАДИНА №, с която на основание чл.325, ал. 1, т. 3 от КТ- поради изтичане на уговорения срок е прекратено трудовото правоотношение между Д. И. Ч., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б..... и Детска градина №представлявана от директора И.... Й.... Х....

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ Д. И. Ч., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Б..... на заеманата преди уволнението длъжност – „учител“ в ДЕТСКА ГРАДИНА №

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 Детска градина №..... с адрес гр. Б..... представлявана от директора И....Й....Х.... да заплати на Д. И. Ч., с ЕГН

*****, с постоянен адрес гр. Б..... сумата от 7816, 92 лв. /седем хиляди осемстотин и шестнадесет лева и деветдесет и две стотинки/, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда, за времето, през което е останала без работа поради незаконното уволнение, считано от 02.04.2022г. до 02.10.2022г., ведно със законната лихва върху горната сума, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Детска градина №.....с адрес гр. Б..... представлявана от директора И.... Й.... Х... да заплати по съответната сметка на Районен съд – Б....., сумата от 462, 68 лв. /четиристотин шестдесет и два лева и шестдесет и осем стотинки/, представляваща държавни такси по предявените и уважени искове, както и 5, 00 лв. /пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горната сума.

ОСЪЖДА Детска градина № с адрес гр. Б.....представявана от директора И..... Х..... да заплати на Д. И. Ч., с ЕГН ***** , с постоянен адрес гр. Б..... сумата от 480, 00 лв. /четиристотин и осемдесет лева/, представляваща сторени разноси за адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от исковете.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Б. о.....кръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____